

virksomheden i Sønderjylland, synes der ikke at være nogen Grund til, at de Regler, der i det øvrige Kongerige gælder om det samme Emne, ikke ogsaa skulde gælde der. I Henhold hertil skal jeg, idet jeg henviser til Lovforslagets Bemærkninger, tillade mig at anbefale det til Tingets Vedtagelse.

Jeg skal endelig fremsætte *Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr*. Dette Forslag er for saa vidt det høje Ting bekendt, som Lovforslag om samme Emne flere Gange tidligere har været fremsat og er blevet vedtaget. Lovforslagene har hidtil haft en Revisionsbestemmelse, ifølge hvilken en Revision skulde foretages med visse Mellemlum. Revisionsbestemmelsen er imidlertid gaaet ud i nærværende Lovforslag. Grunden dertil er den, at vi fra Juristernes Side havde haabet, at de forskellige Organisationer, naar Retsreformen kom, vilde indse, at det i og for sig var uønskeligt at have en særlig Lov paa dette Omraade, men at de paagældende Sager kunde gaa ind under de almindelige Domstole, saaledes som de var ændret ved Retsreformen. Imidlertid har Landbrugsorganisationerne gennem Landbrugsministeriet udtalt Ønske om, at Loven maatte vedblive at gælde, og af Hensyn til, at det er deres udtalte Ønske, fremsætter jeg nærværende Lovforslag, som jeg ligeledes tillader mig at forvente at det høje Ting vil behandle med Velvillie.

Formanden: Dernæst har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det nys anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke i de sønderjydske Landsdele*. I Henhold til Lovforslaget vil der ske Indkaldelse af Adkomstbeviser til at drive Næring ved Beværtning eller Gæstgiveri i de sønderjydske Landsdele. Formaalet hermed er at prøve disse Adkomsters Berettigelse, baade hvad Indehaverens personlige Kvalifikation angaar og med Hensyn til de Lokaler, i hvilke Indehaveren agter at udøve sin mulige Ret. Undlader Indehaverne af saadanne Adkomstbeviser at følge Indkaldelsen, vil Adkomsten som Regel være at anse for bortfaldet, medens den, der efterkommer Indkaldelsen og erklærer for Tiden at ville udøve sin Næringsret,

uden Betaling faar udstedt nyt Adkomstbrev, hvis hans Ret viser sig at kunne staa for Prøvelsen, og hvis han agter at udøve Næringen i Lokaler, som kan godkendes af Politiet. Hidtil har det været saaledes i de sønderjydske Landsdele, at den Myndighed, som har udstedt Adkomsten, ogsaa havde Ret til at tilbagekalde den. Dette foreslaas nu ændret til, at Tilbagekaldelsen for Købstædernes Vedkommende kan ske ved Byraadet, medens det paa Landet tilkommer Amtmanden at udøve denne Ret, i begge Tilfælde dog med Adgang for vedkommende til at indbringe Afgørelsen for Indenrigsministeren. Fremtidig vil ogsaa den Ret, som maatte være tillagt handlende til at udskænke stærke Drikke til Fortæring paa Stedet, bortfalde, medmindre den er forbundet med Ret til at beværte med Spisevarer, i hvilket Tilfælde vedkommende Indehaver af Adkomsten vil have, ligesom Indehaverne af Næringsadkomst til Beværtning eller Gæstgiveri, at indlevere sit Adkomstbrev til Prøvelse. Adkomst til at drive Beværtning vil i øvrigt blive afhængig af, at den paagældende Person er fyldt 25 Aar, altsaa har den Alder, som i den øvrige Del af Kongeriget kræves til Fuldmyndighed, samt at der ikke er overgaaet ham nogen Straffedom, der i Henhold til dansk Lovgivning udelukker fra at kunne udøve saadan Næring, medens det med Hensyn til eventuelle tidligere afsagte tyske Domme har sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler, hvorefter Adkomstbrev ikke kan meddeles, naar den begaaede Handling gør saadanne Egenskaber hos Andrageren antagelige, at det maa formenes, at han vil bruge sin Adkomst paa saadan Maade, at Drukningskab, forbudt Spil, Hæleri eller Usædelighed derved befordres.

Saafernt dette Lovforslag, som jeg haaber, finder en gunstig Modtagelse i den høje Rigsdag og gennemføres, vil Antallet af Bevillinger med Ret til Udskænkning af stærke Drikke i de sønderjydske Landsdele ikke i nogen Kommune kunne overstige det Antal Beværtninger, som findes den 1. Januar 1922, en naturlig og selvfølgelig Ændring af den Dato, som fastsættes i Beværterloven af 10. Maj 1912 med Hensyn til Beværtningernes Antal i Kommunerne i det øvrige Danmark.

Jeg skal tillade mig paa det bedste at anbefale det fremsatte Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.